

Ina Hobbelink-Doorduyn

Wat mij toevalt, omarm ik
Een autobiografie

Bewerkt door Inez van der Spek

© 2017 Ina Hobbelink-Doorduyn

Bewerking en research:
Inez van der Spek
www.inezvanderspek.nl

Omslagontwerp en fotobewerking: Jan Paasman
Omslagbeeld: Ina Hobbelink-Doorduyn
Binnenwerk en omslagbewerking: Inez van der Spek en
Frederiek Simons
Foto auteur op omslag: Jan Paasman
Druk: Uitgeverij Boekenbent

De foto's in het binnenwerk zijn afkomstig uit de privécollectie van Ina Hobbelink-Doorduyn.

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd en/of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door print-outs, kopieën, of op welke manier dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

ISBN 978-94-6328-154-6

Inhoud

Woord vooraf	11
--------------	----

Deel I | 1936-1962

1. Kind in Zuid-Afrika en het Westland 1936-1945	15
2. Van tien tot twintig 1946-1956	45
3. Au pair in Kent 1956-1958	59
4. Textiel en kunst in Enschede 1958-1960	72
5. Kees 'Sik' 1960-1962	85
6. 'Geen dood naast leven tegelijk' 1962	97

Deel II | 1962 – 1987

7. Raken aan de onzichtbare kern <i>In de jaren zestig en zeventig</i>	111
8. Speelgoed 1963-1969	121
9. Sociotherapeut bij delinquenten 1970-1975	135
10. Vanaf nu zelfstandig therapeut 1976-1978	149
11. Rob, Paola en Ina 1978-1981	158

12. Terug naar Zuid-Afrika <i>November-december 1981</i>	179
13. Pamina en Tamino <i>1982-1985</i>	184
14. Eerst nog de kou <i>1986-7 juli 1987</i>	203
<i>Deel III 1987 – 2016</i>	
15. Venetiaanse dromen <i>1987-1990</i>	219
16. Stormen <i>1990-1992</i>	233
17. ‘door te verliezen dat men vindt...’ <i>1993-1994</i>	243
18. ‘Vul elkanders beker’ <i>1994-1998</i>	251
19. Een huis op Bali? <i>September 1998</i>	264
20. Nooit meer die ogen <i>1999 - maart 2000</i>	271
21. De eerste jaren <i>2000-2004</i>	280
22. Thuiskomen na verre reizen <i>2004-2009</i>	298
23. Wat mij toevalt, omarm ik <i>2010-2016</i>	311
Epiloog	331
Bijlage Een selectie van boeken die mij hebben begeleid op mijn levenspad	336

Woord vooraf

Nooit eerder was het in me opgekomen iets over mijn leven te schrijven. Toen ik de biografie van de dichteres M. Vasalis door Maaïke Meijer las, werd het verlangen ineens gewekt. Verschillende elementen uit haar verhaal, zoals de binding met haar moeder, haar werk als psychiater, geleden verliezen en de stad Groningen, brachten herinneringen boven. Ik bedacht dat ik door mijn geschiedenis te vertellen mensen misschien moed zou kunnen geven om, wat er ook gebeurt, verder te gaan en te ontdekken welke lessen verborgen zitten in moeilijke omstandigheden of vreugdevolle gebeurtenissen. Een soort levenskunst te ontwikkelen. Bovendien, zo vonden mensen wie ik over mijn plan vertelde, heb ik nogal wat opmerkelijke en spannende dingen meegemaakt die de moeite van het vertellen en lezen waard zijn.

Het is met een grote mate van onzekerheid en een lichte angst dat ik aan dit avontuur begonnen ben; ik ben tenslotte geen schrijfster, geen dichteres zoals Vasalis. Maar hoe verder ik kwam met het schrijven, hoe meer plezier ik eraan beleefde. Het herbeleven heeft me vreugde en verdriet gegeven en het was wonderbaarlijk hoe er steeds meer herinneringen naar de oppervlakte van mijn bewustzijn kwamen. Ik heb alles zo eerlijk mogelijk neergeschreven. Ongetwijfeld zullen er dingen zijn die ik me anders herinner en beleefd heb dan anderen uit dezelfde tijd. En niet iedereen die ik in mijn leven ontmoette heeft een plaats gekregen in dit boek. Het waren er dan ook velen! Het spijt me als ik je niet noemde, maar ik verzeker je dat ik je niet vergeten ben.

Dank ben ik verschuldigd aan Inez van der Spek, die mij zo geduldig en deskundig begeleidde en tot het einde motiveerde door te gaan met het proces waaraan ik begonnen was. Een

heerlijk mens, een zorgvuldige lezer, die oplettend de volgorde van de gebeurtenissen in de gaten hield en vragen stelde waardoor er verduidelijking en overzicht ontstonden. Met haar heb ik op een prettige manier dit boek kunnen voltooien.

Tot mijn vreugde was Jan Paasman bereid de omslag te maken op basis van een schilderij van mijn hand. Ook zorgde hij ervoor dat de foto's technisch geschikt werden om af te drukken in dit boek.

Het enthousiaste meeleven (en deels meelesen) van Ellen Hoffmann en Maria Elisa Hobbelink en anderen deed me goed.

Ik draag dit boek in dankbare herinnering op aan mijn moeder, die trots op me zou zijn geweest.

Epe, november 2016